

Bretaň podruhé

Dagmar Honsnejmanová

Svaz knihovníků a informačních pracovníků - východní Čechy uspořádal v červnu 2009 již třetí zájezd do Francie pro knihovníky a jejich přátele se zajímavým podtextem - "Bretaň - jih a západ". Přijměte tedy opět pozvánku ke krátkému zastavení, a to nejen literárnímu...

Naše putování jsme začali v malebném městě Orléans, kde jsme viděli dům Johanky z Arcu, která zde nocovala od 24. dubna do 9. května 1429. (Dům vznikl v roce 1965 z dobových domů na místě, kde bydlela.) O její odvaze byla napsána spousta legend a její odvaha a síla je stále živá i v dnešní době. K dalším klenotům města patří katedrála Sv. Kříže, jejíž věže se tyčí do výšky 106 metrů a je možné je zahlédnout z kteréhokoliv místa ve městě.

Dále jsme pokračovali nádherným údolím Loiry, proslulým honosnými zámky s pozůstatky dávné královské minulosti. V tomto údolí se nacházejí nejkrásnější zámky Francie, perly renesanční architektury. My jsme navštívili ten největší - zámek Chambord. Uvnitř se ukrývá 440 komnat a 85 schodišť, na střeších se tyčí 365 komínů - jeden krb pro každý den v roce. Stavba zámku začala roku 1519 a pracovalo zde 25 let téměř 2000 řemeslníků. Mezi skvosty patří hlavní schodiště, které je postaveno jako dvojité spirála. Bylo vybudováno pravděpodobně podle návrhu Leonarda da Vinci.

Příjemnou zastávkou byla návštěva města Vannes, které je proslulé svými nádhernými zahradami a hrázděnými domy. Zcela náhodou se zde konal i knižní veletrh, kde jsme mohli okouknout, jak probíhá v jiné zemi.

K nejhezčím zážitkům patřila návštěva Carnaku, kde se nalézají největší menhirová pole na světě. Menhirů je zde asi 3 tisíce. Jsou to vysoké vztyčené kameny z období až 4000 let př. n. l., někdy tvořící aleje. Naše cesta pokračovala na poloostrov Quiberon, procházkou divokým Smaragdovým pobřežím.

V dalším dnu nás čekala nádherná procházka půvabným romantickým městečkem Pont -Aven, kde krátkou dobu žil a pracoval i známý malíř Paul Gauguin. V malé kapliče nad městem je možné si prohlédnout sochu Krista, která jej inspirovala k namalování proslulého obrazu Žlutý Kristus. Odtud jsme odjeli do nejstaršího bretaňského opevněného městečka Concarneau, které leží částí na pevnině a částí na ostrově. Zde jsme mohli ochutnat tradiční bretaňské výrobky a nakoupit suvenýry, charakterizující tento kraj, například "creme de marrons" - kaštanovou pomazánku. Město se může pochlubit titulem "Rozkvetlé město". Jeden z noclehů jsme měli v blízkém městečku Quimper, které je proslulé svojí fajánsovou výrobou.

Většina z nás se nejvíce těšila na nejzápadnější bod Francie - Pointe du Raz, kde jsme strávili příjemné chvíle na pobřeží. Nemohli jsme se nasytit pohledu na divoké skály, porostlé vřesy, kapradinami a janovci. Jelikož bylo nádherné počasí, mohli jsme se vykoupat v Atlantickém oceánu. Navečer jsme se vraceli přes městečko Locronan, které jako by nepatřilo do dnešní doby, jako by se zde zastavil čas. Půvabné, starobylé městečko, zahalené do vodopádu květin, nás očarovalo.

Dalším zastavením byla návštěva farních dvorů Plougastel-Daoulas, Lampaul, Guimiliau St. Thégonnec, kde se nacházejí nádherné kalvárie, jedinečné a k vidění pouze v Bretani.

Na své cestě jsme nemohli vynechat ani hlavní město Bretaně - Rennes, kde jsme navštívili velkou, moderní knihovnu.

<http://www.bibliotheque-rennesmetropole.fr>

Snad každého z nás uchvátila krása bájného lesa Forêt de Paimpont - přírodní scenérie, husté lesy a kouzelná jezírka. Naslouchat tiše zpěvu ptáků, kvákání celých orchestrů žab a čekat, až se objeví víla Vivian nebo snad kouzelník Merlin? Po trpělivém hledání, které nebylo tak jednoduché, protože jsme bloudili v "údolí bez návratu", jsme mohli konečně stanout před hrobem bájného kouzelníka Merlina a osvěžit se u jeho kouzelného pramene věčného mládí.

Poslední den jsme strávili v **Paříži**, hlavním městě Francie. Zde už byl ale konec klidu. Ze všech stran na nás dýchala atmosféra velkoměsta. Nemá snad ani cenu vyjmenovávat všechny památky, které jsme navštívili nebo jen prošli okolo nich. Je jich příliš mnoho. Pro někoho byl zážitek stát na hřbitově slavných před hrobem nezapomenutelné Edith Piaf, někdo hledal literární informace během návštěvy muzea Victora Huga, někoho uchvátil pohled na Eiffelovu věž, procházka Židovskou čtvrtí, jízda pařížským metrem či plavba po Seině nebo jen posezení u dobré kávy přímo na rušných pařížských ulicích...

Jedno je však jisté. Zážitků jsme měli nepočítaně a snad každý cestou domů myslel na to, že se do Francie zase vrátí... tak snad někdy příště...

Doufám, že mohu za všechny účastníky poděkovat organizátorům za uskutečnění tohoto zájezdu. Bylo to super!